

Eiropas Reģionu komitejas atzinums “Eiropas sadarbība jaunatnes jomā (2010–2018)”

(2016/C 120/06)

Ziņotājs: Csaba BORBOLY (RO/PPE), Hargitas žudeca padomes priekšsēdētājs**Atsauces dokuments:** Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Projekts Padomes un Komisijas 2015. gada kopīgajam ziņojumam par to, kā tiek īstenots atjauninātais regulējums Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018)”

COM(2015) 429 final

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA

1. ar gandarījumu konstatē, ka Komisija atzinusi, ka jaunatnes jomā ir svarīgi stiprināt tādas politikas izstrādi, kuras pamatā ir pārbaudīti fakti un dati, un pēc iespējas efektīvāk koordinēt ES, reģionu un dalībvalstu darbības un līdzekļus, lai sasniegtu jaunatnes politikas mērķus;
2. īpaši atzinīgi vērtē pieeju, ko izvēlējusies Komisija, kas uzskata, ka sadarbības veidošanā jaunatnes jomā laikposmā no 2016. līdz 2018. gadam ir vajadzīga ātra reaģēšana – ciktāl tas iespējams un attiecīgi pielāgojot politiku – uz jauniem problēmjautājumiem, piemēram, gados jaunu bēgļu integrāciju un ekstrēmisma izplatīšanos jauniešu vidū;
3. tāpēc ļoti atzinīgi vērtē ES satvara sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018) lietderību, jo tas uzlabo sadarbību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un to vietējām un reģionālajām pašvaldībām un paver un paplašina iespējas un priekšrocības, ko Eiropas integrācijas projekts sniedz jauniem cilvēkiem; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt un attīstīt satvaru arī laikam pēc 2018. gada;
4. uzskata, ka vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanai, sociālās integrācijas veicināšanai un jauniešu konkurētspējas uzlabošanai darba tirgū arī turpmāk jābūt galvenajiem jaunatnes politikas mērķiem un ka vienlaikus ir jāveicina aktīvs pilsoniskums (jaunatnes līdzdalība), darba ar jaunatni stiprināšana, nediskriminācija un starpkultūru izpratne;
5. tomēr pauž bažas par to, ka Eiropas Komisija nav minējusi vietējo un reģionālo pašvaldību lomu jaunatnes politikā, kaut gan ir nepārprotami skaidrs, ka lielākajā daļā dalībvalstu, kurās ir izstrādāta valsts politika jaunatnes lietās, šī joma vairāk vai mazāk ir vietējo un reģionālo pašvaldību kompetencē;
6. atzinīgi vērtē Eurostat darbu, kura mērķis ir sagatavot un koordinēt datus par virkni faktoru, kas attiecas uz jaunatnes lietām;
7. aicina Komisiju sistemātiski izvērtēt jaunatnes politikas teritoriālo ietekmi pašvaldību līmenī (vismaz līdz NUTS 2. līmenim). Lai turpinātu stiprināt reģionu lomu ES jaunatnes stratēģijas īstenošanā, uzskata, ka, izmantojot atklāto koordinācijas metodi starp ES dalībvalstīm, jānosaka izmērāmi rādītāji, jāizstrādā konkrēti rīcības plāni jaunatnes jomā, kuros tiktu iesaistīti visi pārvaldības līmeņi, un jāveido spēcīgas partnerības starp jaunatnes organizācijām un publiskajām pārvaldes iestādēm;

8. pēc apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm Komiteja uzskata: pat ja programma "Erasmus+" un garantija jauniešiem ir svarīgi instrumenti stratēģisko mērķu sasniegšanai, problēmas ir daudz plašākas, un Savienības pašreizējā rīcība jaunatnes jomā neaprobežojas vienīgi ar šiem diviem efektīvajiem instrumentiem, kuri, šķietami būdami efektīvi, tomēr nav pietiekami, jo garantija jauniešiem joprojām netiek pareizi piemērota. It īpaši attiecībā uz neaizsargātiem jauniešiem iezīmējas nepieciešamība izstrādāt atbalsta iniciatīvas jauniešiem, kuri nāk no sociālās aprūpes sistēmām un 18 gadu vecumā var palikt bez jebkādas pārraudzības, kas viņiem palīdzētu pāriet pieaugušo dzīvē. Tāpēc norāda, ka atbilstīgā veidā ir jābūt pieejamai papildu informācijai par jaunatnes politikas rezultātiem – piemēram, informācijai tādos jautājumos kā jauniešu bezdarbs un sociālā iekļaušana. Tas palīdzētu arī noteikt, vai nebūtu lietderīgi jau pašreizējā plānošanas periodā paredzēt īpašu atbalstu no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem. Pašreizējās problēmas ir tik sarežģītas un apjomīgas, ka jaunatnes politika būtu jāiekļauj visās ES politikas jomās, izmantojot horizontālu pieeju, jo šīs politikas spēj ne tikai rast risinājumus aktuālām jauniešu problēmām, bet arī kalpot par izejas punktu jaunas ekonomikas izaugsmes veicināšanai. Jaunas profesionālās iespējas var pavērt arī seno tradīciju un amatu vērtības atklāšana no jauna. Joprojām lielas pūles jāvelta tam, lai darbā ar jaunatni un jaunatnes iesaistīšanā veicinātu dalībvalstu un vietējo un reģionālo pašvaldību apmaiņu ar paraugpraksi. Turklāt, ņemot vērā izglītības un apmācības ekonomisko pamatojumu, ko apsprieda Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomes 2014. gada 12. decembra sanāksmē⁽¹⁾ saistībā ar stratēģijas "Eiropa 2020" starpposma pārskatīšanu, tagad būtu jāveic konkrēti ieguldījumi izglītībā saskaņā ar ES ilgtermiņa programmām jaunatnes un izaugsmes jomā;

9. atzinīgi vērtē to, ka Komisija uzlabojusi gados jaunu darba meklētāju informēšanu, izmantojot EURES sistēmu, kas ļauj apmainīties ar informāciju par brīvajām darba vietām, sākusī īstenot iniciatīvu "Tava pirmā EURES darbavieta", lai palīdzētu jauniešiem atrast darbu ārzemēs, un veikusi konkrētus pasākumus, lai izpildītu Padomes ieteikumā par stažēšanās kvalitātes sistēmu minēto lūgumu paplašināt EURES portāla darbības jomu, tajā iekļaujot arī stažēšanos. Komiteja aicina dalībvalstis plašāk izmantot šo instrumentu pavērtās iespējas;

10. ar bažām norāda uz jauniešu tiešās politiskās aktivitātes pazemināšanos (sevišķi attiecībā uz balsošanu vēlēšanās) un to, ka salīdzinājumā ar vecākajām paaudzēm jauniešu līdzdalība ir zemāka; taču atzinīgi vērtē daudzu jauniešu interesi aktīvi darboties savās vietējās kopienās, iesaistoties organizācijās, izmantojot tiešsaistes instrumentus (sociālos plašsaziņas līdzekļus) vai veicot brīvprātīgo darbu. Tāpēc Komiteja ir gandarīta, ka Komisija un dalībvalstis ES jaunatnes stratēģijā vēlas izmantot jaunus demokrātiskās līdzdalības veidus un paredzēt citas iespējas ietekmēt politisko lēmumu pieņemšanu; turklāt jauni cilvēki ir vairāk jāizglīto par savām tiesībām ierosināt un atbalstīt Eiropas pilsoņu iniciatīvas;

11. iesaka Komisijai, stingri ievērojot dalībvalstu atbildību par mācību programmu saturu un izglītības sistēmu organizēšanu, izskatīt dalībvalstu un reģionu labas prakses piemērus attiecībā uz politikas zināšanu apguvi un balsstiesīgo vecuma pazemināšanu, proti, novērtēt, kā abi šie elementi tieši vai netieši ietekmē jauniešu iesaistīšanos politikā un viņu vēlmi līdzdarboties. Pēc tam šīs analīzes rezultāti būtu jāizpilda dalībvalstīs un reģionos;

12. uzskata, ka ļoti svarīga nozīme ir jauniešu un sporta organizācijām, it īpaši oficiālajām organizācijām, kuras rīko aktīva pilsoniskuma veicināšanai paredzētus ārpuskolas neformālās un ikdienās izglītības kursus, jo tās būtiski sekmē jauniešu līdzdalības prasmju attīstīšanu un lēmumu pieņemšanas procesa kvalitātes uzlabošanu; tādēļ uzskata, ka ir svarīgi atbalstīt šīs organizācijas;

13. uzsver arī vajadzību gūt plašāku priekšstatu par nestrukturētām jauniešu kopienām un tās apzināt, jo šīs kopienas piesaista arvien vairāk jauniešu, šim nolūkam atbildīgi izmantojot arī sociālos plašsaziņas līdzekļus. Šādās kopienās nereti pulcējas jaunieši, kuriem ir grūti piekļūt citām iespējām un nav instrumentu, lai kontaktētos ar iestādēm;

14. piekrīt, ka liela nozīme ir kvalitatīvam sociāli izglītojošajam darbam un ka ir jāattīsta tā spēja reaģēt uz sociālajām, uzvedības un tehnoloģiju pārmaiņām; šajā sakarā jāturpina atbalstīt ar jaunatnes darbu saistītas neformālās un ikdienās mācīšanās atzišana un popularizēšana;

⁽¹⁾ Paziņojums preseī par 3358. Izglītības, jaunatnes, kultūras un sporta padomes sanāksmi <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadAsset.aspx?id=40802190967>

15. pauž bažas par to, ka visā Eiropā ir samazināts sociāli izglītojošā darba budžets, kurš vairākās dalībvalstīs pārsvarā ir arī vietējo pašvaldību kompetencē, taču šī darbība būtu jāpaplašina, jo aizvien vairāk ir tādu jauniešu, kuriem draud nabadzības un atstumtības risks, un arvien vairāk jauniešu izvēlas veselībai kaitīgus ieradumus un tāpēc pieaug viņu mirstība. Īpaši svarīgi ir popularizēt pozitīvu dzīvesveidu, kas ļauj ierobežot narkotisku vielu, alkohola un tabakas lietošanu un aptaukošanos, un šai nolūkā stimulēt arī fizisko aktivitāti. Vienlaikus ir svarīgi ierosināt aktīvus politikas pasākumus, kas jauniešiem gan apvienībās, gan individuāli piedāvātu personīgās un profesionālās izaugsmes iespējas, lai viņi varētu "radīt jaunus sociālo attiecību veidus" (2001. gada Baltā grāmata par Eiropas jaunatni);

16. reaģējot uz pašreizējo migrācijas krīzi un saistībā ar Eiropas programmu migrācijas jomā aicina piešķirt tieši pieejamus finanšu resursus vietējām un reģionālajām pašvaldībām, lai tās varētu pildīt savus pienākumus, kas saistīti ar migrāciju un integrāciju;

17. uzskata, ka jauniešu migrācija no trūcīgākajiem vai ekonomikas krīzes vissmagāk skartajiem Eiropas reģioniem apdraud teritoriālo un sociālo kohēziju un rada nopietnas demogrāfiskās problēmas. Komiteja uzsver: lai šajos reģionos veicinātu izaugsmi un radītu darbvietas, bez kurām faktiski nav iespējams novērst jauniešu aizplūšanu un attiecīgi arī intelektuālā darbaspēka emigrāciju, cita starpā ir jāatbalsta reģionu partnerība un jādarbojas tieši vietējā vai reģionālajā līmenī, izmantojot īpašus, no ESI fondiem finansētus pasākumus;

18. uzskata, ka ir svarīgi apmainīties ar labas prakses piemēriem, kas atspoguļo plašu sadarbību jaunu cilvēku atbalstam, jo dalībvalstīm, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kā arī jauniešu pārstāvjiem tas dod iespēju mācīties vienam no otra. Turklāt tādas iniciatīvas kā "Eiropas un Vidusjūras reģiona jauniešu platforma" un "Eiropas jaunatnes forums" veicina dialogu, piemēram, par tādiem jautājumiem kā mūžizglītības un Eiropas mobilitātes sekmēšana, izglītības un nodarbinātības politika un vienlīdzīgas dzimumu iespējas;

19. iesaka izstrādāt pamatpaketi, kuru vadoties pēc iespējām, garantēt visu dalībvalstu jauniešiem. Šāda pakete varētu būt orientēta uz ātrdarbīga interneta pieejamību, iespēju valsts izglītības sistēmā apgūt otro svešvalodu vismaz B2 līmenī, profesionālo orientāciju un darbaudzināšanu, iespēju pienācīgi iesaistīties brīvprātīgajā darbā, sagatavošanos pirmajai darbvietai, kā arī elastīgu un pieejamu finansējumu, kas vajadzīgs, lai iegūtu izglītību, kura paver karjeras iespējas. Vienlaikus aicina Eiropas Komisiju panākt, ka profesionālā izglītība ir pieejama visiem ES jauniešiem, kam tā interesē, un ka pastāv visu dalībvalstu atzīta un apstiprināta "obligāto kvalifikācijas un prasmju garantija", kura jauniešiem dod iespēju piekļūt obligātajam izglītības līmenim un to pabeigt un kurā viņi iegūst attiecīga līmeņa prasmes, un ka turklāt tiek pienācīgi atzīta arī neformālā vidē veiktu nodarbību pievienotā vērtība;

20. konstatē nepieciešamību izstrādāt pētījumus dažādos Eiropas reģionos, lai labāk apzinātu jauniešu stāvokli attiecībā uz mājokli un dzīves apstākļiem tajā. Šajā jomā ir īpaši svarīgi apmainīties ar paraugpraksi un izstrādāt vietējā līmeņa rīcības plānus, jo daudzos reģionos ir daudz brīvu mājokļu, kamēr citos reģionos mājokļu fonda kvalitāte negarantē jauniešiem pienācīgus apstākļus vai arī mājokļu cenas ir tik augstas, ka jaunieši nespēj tās maksāt. Tāpēc, pamatojoties uz atbilstošiem datiem, būtu jāizstrādā rīcības plāni ar mērķi palielināt pienācīgu dzīves apstākļu pieejamību jauniešiem. Konkrēti tiek ierosināts rezervēt jauniešiem paredzētu sociālo mājokļu kvotu, veicināt solidāru kaimiņattiecību un līdzspastāvēšanas veidus starp patstāvīgiem vecāka gadagājuma cilvēkiem un jauniešiem (*co-housing*), un atbalstīt mājokļu iegādi par aizdevumiem ar zemu procentu likmi jauniešiem;

21. uzsver vajadzību noskaidrot, kādā veidā jaunatnes politikas jomā risināt tādas problēmas kā prasmju pielāgošana darba devēju, ražošanas un teritoriālajām vajadzībām, jauniešu augstā bezdarba līmeņa samazināšana, vienlīdzīgu iespēju radīšana tiem jauniešiem, kas dzīvo mazās un nomaļās pašvaldībās attālos reģionos, salās vai lauku apvidos, kur vērojamas demogrāfiskās problēmas, un kā veicināt profesionālās izglītības iniciatīvas, kas pielāgotas reģionālajām īpatnībām un īpašām prasmēm, un paraugprakses apmaiņu šajā jomā, šajā saistībā piešķirot lielāku vērtību arī amatniecībai; uzsver, ka prasmju pielāgošana darba devēju vajadzībām ir svarīgs faktors, lai risinātu jauniešu bezdarba problēmu un paplašinātu jauniešu karjeras iespējas. Uzskata, ka būtu jāievieš procedūras, ar kurām atzīt un sertificēt prasmes, ko jaunieši apguvuši neformālās izglītības ceļā un brīvprātīgajā darbā, lai viņi tās varētu izmantot darba meklējumos. Aicina šiem jautājumiem veltīt papildu uzmanību un vērsties pie uzņēmumiem ar aicinājumu būt sociāli atbildīgiem un iejūtīgiem pret jauniešiem, jo viņi ir ne tikai pašreizējais un turpmākais darbaspēks, bet arī uzņēmumu preču un pakalpojumu potenciālie pircēji;

22. uzskata, ka jaunatnes politikā arī turpmāk gan valsts, gan reģionālo un vietējo pašvaldību līmenī īpaša uzmanība jāpievērš tādiem jautājumiem kā kristīgajā kultūrā balstīto Eiropas pamatvērtību popularizēšana, jauniešu nediskriminēšana dzimuma, dzimumidentitātes, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes un seksuālās orientācijas dēļ, kā arī jāizstrādā šajā sakarā veicami pasākumi, tostarp attiecībā uz īpašajām problēmām, kas skar jauniešus, kuri pieder pie nacionālām un etniskām minoritātēm;

23. aicina attiecīgās reģionālās un vietējās pašvaldības darīt visu iespējamo, lai, ievērojot dalībvalstu tiesību aktus un atbilstoši ES principiem, saglabātu un izveidotu jaunas izglītības iestādes nacionālo un lingvistisko minoritāšu dzimtajā valodā, un prasa dalībvalstīm atbilstoši daudzvalodības un nediskriminācijas principiem lingvistisko un nacionālo minoritāšu jauniešiem nodrošināt tādas izglītības risinājumus valsts valodas apguvei, kuros būtu ņemts vērā viņu īpašais stāvoklis mācību ziņā;

24. uzskata, ka prioritāri jāsāk īstenot ārkārtas rīcības plānu, kura mērķis ir apkarot ar dzimumu saistītas vardarbības izplatīšanos jauniešu vidū un kurā svarīga nozīme piešķirta reālai abu dzimumu kopīgai izglītībai visās ES valstīs;

25. norāda, ka jauniešiem ir ļoti ierobežota piekļuve finansējumam, kas vajadzīgs uzņēmuma dibināšanai, mājošanas apmaksai vai izglītības turpināšanai; tāpēc uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir jāmeklē vietēja līmeņa risinājumi, kas, no vienas puses, var sekmēt attiecīgā reģiona konkurētspējas palielināšanu un, no otras puses, nepārprotami stiprināt iespēju vienlīdzību jauniešu vidū;

26. tāpēc uzsver, ka ir jāatbalsta tādi jauniešu pulcēšanās veidi un vietas, ko veicinātu vietējā līmeņa dalībnieki arī partnerībā ar privātā sektora dalībniekiem, kas spētu izprast jauniešu mērķauditorijas vajadzības un pārvērst tās par iespējam nodarbināmībai nākotnē, uzņēmējdarbības prasmi apzināšanai un aktīvas līdzdalības veicināšanai;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis pārbaudīt, vai jaunieši ir pienācīgi informēti par darba tiesībām, darba aizsardzības standartiem un brīvprātīgā darba noteikumiem un vai viņiem ir pieejama nepieciešamā aizsardzība, ja viņi ir iesaistīti profesionālā darbībā, brīvprātīgajā darbā vai iziet apmācību vai praksi savā pastāvīgās dzīvesvietas valstī vai kādā citā dalībvalstī; šajā saistībā ierosina balstīties uz jau izveidotajiem tīkliem, piemēram, *Europe Direct*, *Eurodesk* un *Eures*, kā arī vietējām iestādēm, kurām ir vadošā loma jauniešu politikas īstenošanā vietējā līmenī;

28. norāda, ka ir jāievēro piesardzība attiecībā uz brīvprātīgajā darbā vai darba tirgū iesaistītu jauniešu aizsardzību, un aicina reģionus apsvērt, kādas šajā ziņā ir iespējas sadarbībai savstarpējas mācīšanās un paraugprakses apmaiņas veidā. Komiteja mudina arī stiprināt brīvprātīgā darba sociālo un pilsonisko vērtību, piemēram, attiecībā uz civildienestu jauniešiem;

29. uzskata, ka būtu noderīgi izvērtēt, kā jaunās sociālās un sabiedriskās vērtības – piemēram, vides jautājumu izpratne saistībā ar ilgtspējīgu ražošanu un energoefektivitāti, iesaistīšanās vietējā līmenī, atbalsts personām nedrošā situācijā un amatniecības nozīmes palielināšana – var, no vienas puses, sekmēt jauniešu līdzdalību sabiedriskajā dzīvē un integrāciju sabiedrībā un, no otras puses, veicināt un atbalstīt būtisko lomu, ko pilda ģimene, kas ir indivīda sociālās un ekonomiskās izaugsmes galvenais balsts. Komiteja iesaka iekļaut saikni ar ģimeni un minēt to jaunajos ilgtspējīgas attīstības mērķos (ANO). Atbalsta pasākumi attiecas gan uz izcelsmes ģimenēm, gan uz jaunajām ģimenēm, kā arī tām, kas vēl veidojas. Pasākumi ir saistīti ar ģimenes aizsardzību, atbalstu ģimenes veidošanai un kļūšanai par vecākiem, īpaši reģionos, kuros vērojamas demogrāfiskās problēmas;

30. reģionos, kuros vairākums iedzīvotāju dzīvo laukos, īpaša uzmanība jāpievērš gados jauniem iedzīvotājiem – reālam stratēģiskajam aktīvam šajās teritorijās – un jāveicina viņu piesaiste lauku videi, jānostiprina iespējas turpināt dzīvi šajās apdzīvotajās vietās, kuras dažkārt ir pavisam nelielas, jānodrošina, ciktāl iespējams, lauksaimnieciskās darbības nepārtrauktība, izmantojot tradicionālās lauksaimniecības metodes (ar atbilstošas apmācības palīdzību), kuras nav kaitīgas videi un kurās tiek ievēroti ilgtspējīgas ekonomikas principi, ja vien šāda prakse ir finansiāli dzīvotspējīga un ekonomiski rentabla;

31. uzskata, ka dalībvalstu atsevišķi veiktie jaunatnes politikas pasākumi ne vienmēr ir pietiekami un ka to koordinēšana bieži ir haotiska. Tādēļ Komiteja piekrīt priekšlikumam, ka ir vajadzīga stingrāka apņemšanās un vairāk pasākumu ES līmenī, lai uzlabotu koordināciju, veicinātu saskaņotību un izmantotu sinerģijas iespējas – ņemot vērā to, ka jaunākā paaudze ir atvērtāka mobilitātei un migrācijai, – un uzsver, ka pārskatītajā politikā ir jāprecizē vietējo un reģionālo pašvaldību būtiskā loma;

32. uzskata, ka ir jāpalielina jauniešu loma demokrātiskajā procesā, lai viņu viedoklis tiktu ņemts vērā. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jāveicina jauniešu dialogs, tajā iesaistot arī pilsonisko sabiedrību, it īpaši jauniešu apvienības, vietējās pašvaldības gan katru atsevišķi, gan vairākas kopā, neformālās grupas, *Europe Direct* informācijas centrus, kas varētu sekmēt jauniešu un iestāžu saziņu, un NVO, kas vienmēr ir pārstāvējušas tos iedzīvotājus, kuri ir atvērtāki pārmaiņām un sociālajai inovācijai un spēj stimulēt visas sabiedrības atjaunotni. Tieši tāpēc Komiteja uzsver, cik svarīgi ir paplašināt strukturēto dialogu, un pauz atbalstu jaunajām iniciatīvām, ko Komisija šajā jomā ir paredzējusi, lai palielinātu jauniešu un viņu pārstāvības organizāciju līdzdalības iespējas. Visbeidzot Komiteja norāda, ka šo mērķu sasniegšanas labad varētu būt lietderīgi plānot strukturētus darbības virzienus, kā tas Jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas ietvaros bija paredzēts attiecībā uz garantiju jauniešiem;

33. uzsver, ka ir svarīgi paplašināt strukturēto dialogu, un atbalsta jaunās iniciatīvas, ko Komisija šajā jomā ir paredzējusi, lai palielinātu jauniešu un viņu pārstāvības organizāciju līdzdalības iespējas; norāda, ka, veidojot strukturēto dialogu, it īpaši jauni cilvēki pieprasa noteikt kvalitātes kritērijus, kas dialoga procesā pēc iespējas ir jāievēro. Tie ietver arī dialogu kā līdzvērtīgiem partneriem un pietiekamus laika resursus. Jauni cilvēki jāiesaista viedokļu apmaiņā dažādos politiskos līmeņos pēc iespējas dažādās politikas jomās; izmantojot strukturēto dialogu, īpaši varētu stiprināt jauniešu līdzdalības reģionālo perspektīvu jaunatnes nodarbinātības iniciatīvā;

34. uzskata, ka ir svarīgi integrēt jauniešus ar invaliditāti un nodrošināt viņiem patiesi vienlīdzīgu piekļuvi iespējām, ko sniedz dalībvalstis un reģioni;

35. uzsver nepieciešamību ES un dalībvalstu politikā par prioritāti izvirzīt riska grupas jauniešu iekļaušanu, piemēram, jauniešus *NEET* situācijā (t. i., jauniešus, kas nav iesaistīti ne darba tirgū, ne izglītībā, ne apmācībā) un migrantu izcelsmes jauniešus, kuriem ir vislielākā iespējamība nokļūt šai grupā;

36. ņemot vērā pašreizējos ārkārtīgi nopietnos terorisma draudus Eiropā un politisko un reliģisko radikalizāciju, kas diemžēl izplatās jauniešu vidū, uzskata, ka saskaņā ar ES Drošības programmu un lai novērstu vardarbību, radikalizāciju un ekstrēmismu, prioritāri ir palielināt līdzdalību un uzticēšanos iestādēm, kā arī nodrošināt jauniešu tiesības dzīvot plurālistiskā sabiedrībā, kuras pamatā ir Eiropas vērtības, tiesiskums un pamattiesības;

37. ierosina vietējām un reģionālajām pašvaldībām, ņemot vērā arī ES un dalībvalstu jaunatnes politiku, izstrādāt vietējās un reģionālās stratēģijas, kuras skaidri būtu orientētas uz jauniešu problēmām un iespējām. Šo plānu izstrādē būtu jāparedz plašākas savstarpējas mācīšanās iespējas, vienlaikus nodrošinot pēc iespējas plašāku mērķa grupas, proti, jauniešu, līdzdalību to izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā, un būtu jāveicina abpusēja mācīšanās. Komiteja arī uzsver, ka visās stratēģijās un politikās ir jāiekļauj horizontāli pasākumi cīņai pret diskrimināciju dzimuma, dzimumidentitātes, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes un seksuālās orientācijas dēļ;

38. aicina Eiropas Komisiju veicināt un atbalstīt pasākumus jauniešu uzņēmējdarbības attīstībai kultūras un radošajā jomā, lai radītu darbvietas un sniegtu efektīvu atbildi visiem tiem jauniešiem, kuri vēlas savu aizraušanos pārvērst par profesionālu darbību kultūras nozarē.

Briselē, 2016. gada 11. februārī

Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Markku MARKKULA